

Maria Supryn, Andrzej Hunicz

Jarosław

Informator Archeologiczny : badania 6, 248-249

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Niejasno przedstawia się kwestia muru gotyckiego, w górnej partii "zfazowanego" w wykopie 3, ze śladami tynku, posadowionego w odległości około 2 m od zewnętrz- nego, południowego muru obronnego. Mur ten nosi wszelkie cechy filaru mostowego.

W wykopie 1, przy ścianie północnej, zachował się fragment murku wykonanego z kamienia i cegły gotyckiej o bardzo płytko posadowionym fundamencie, co wska- zuje, że obecny poziom dziedzińca niewiele odbiega od poziomu z około XVI wieku/?/.

W wykopie 2, 2c odkryto bruk kamienny z rynsztokiem na głębokości około 0,70 m pochodzący prawdopodobnie z XVIII w. oraz uchwycono poziom międzymurza z XV-XVI wieku.

Badania zakończono.

GRZEGORZEWICE, pow. Opatów

Konserwator Zabytków Archeologicznych
Muzeum Świętokrzyskie
w Kielcach

Badania prowadzili mgr Eligia Gąssowska
i mgr Janusz Kuczyński / autor sprawozda-
nia/. Finansowali WKZ i Muzeum Świętokrzyskie
w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Cmentarz
przykościelny / od średniowiecza do czasów
nowożytnych/.

Badania wykopaliskowe przeprowadzono przy kamiennej rotundzie o nieustalo- nej dotychczas chronologii / XI-XIV w ?/. W trakcie prac ujawniono cmentarz przykościelny użytkowany od średniowiecza po czasy nowożytne. Wyposażenie grobów ubogie. Wystąpiły głównie małe paciorki z różnobarwnych szkieł w ogólnej ilości przekraczającej 3.000 sztuk.

Badania będą kontynuowane.

JAROSŁAW

Pracownia Archeologiczno-Konserwa-
torska
P.P. PKZ Oddział w Lublinie

Badania prowadzili mgr Maria Suprya
i mgr Andrzej Hunicz. Finansował Wy-
dział Gospodarki Komunalnej i Mieszka-
niowej Prezydium MRN w Jarosławiu.
Pierwszy sezon badań. Fortyfikacje
miejskie. Średniowiecze i czasy nowo-
żytne.

Badania archeologiczne prowadzone były w terenie bezpośrednio przyległym od strony północnej do niedawno odsłoniętych relikwów tzw. Bramy Krakowackiej. Miały one na celu uchwycenie kolejnych faz wznoszenia miejskich fortyfikacji w związku z planowaną ich częściową rekonstrukcją.

W toku eksploracji ośmiu wykopów badawczych ustalono, że najstarsze ślady osadnictwa na badanym odcinku terenu pochodzą z XIV-XV wieku. Nawarstwienia tak datowane stanowią pozostałość średniowiecznego wału ziemnego. W wielu XVI wzniesiono najprawdopodobniej samą bramą, wówczas również podwyższono wały ziemne i być może pogłębiono fosę, której przeciwstok wypadał na przedłużeniu zachodniej ściany bramy. Przed wjazdem do bramy od strony zachodniej znajdowała się zapewne dodatkowa fosa. W wieku XVII dawna, główna fosa została zasypana, a nawet nadsypana w formę wału, który od zachodu został oskarpowany murem ceglanym. Relikty tych murów odkryto w wykopach. Fosa została wówczas przesunięta w kierunku zachodnim.

Wśród bardzo licznych zabytków przeważają fragmenty naczyń. Do najbardziej interesujących należy ceramika średniowieczna, a spośród nowożytnych liczne fragmenty wielobarwnie malowanych mis, talerzy. Ponadto wystąpiły ułamki kaffi, fragmenty naczyń szklanych i przedmioty metalowe.

JEZIORSKO, pow. Turek
Stanowisko 7

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Edward Krause.
Finansowało C.B.S. i P.B.W. "Hydro-
projekt" w Poznaniu. Drugi sezon badań
/ badania sezonu pierwszego w 1971 r.
ukończono późną jesienią i nie były przed-
stawione w INFORMATORZE/. Grodzisko
stożkowate / I poł. XIV w./.

Grodzisko stożkowate w Jeziorsku, dotychczas nieznanne, odkryte zostało wiosną 1971 r. Z powodu niszczenia stanowiska przystąpiono natychmiast do badań. Zniszczenia uległa wierzchnia i południowo-wschodnia część grodziska.

Obiekt położony jest mniej więcej w środku doliny zalewowej Warty, na "ięgu", na wysokości południowego skraju wsi Jeziorsko. Założono wykop krzyżowy, którego poszczególne ramiona wychodziły na "ięg" wraz z wykopem centralnym w miejscu domniemanej wieży. Łączna powierzchnia wykopów wyniosła około 125 m².